

Indiens heliga skrifter

Av Shri Shyam Sundar Goswami

Denna översikt av uråldriga hittills opublicerade hinduiska skrifter har sammanställts av Shri Shyam Sundar Goswami. Texten har senare översatts, granskats och till viss del omarbetats av hans lärjunge Basile Catoméris, som tillämpat den translitterering av sanskrit som Shri Goswami använt i sin klassiska bok Layayoga (Inner Traditions).

Skrifterna behandlas under följande rubriker:

- **Veda**
- **Brahmanas**
- **Upanishaderna**
- **Tantras**
- **Purânas**
- **Darshana**
- **Smriti sanghitâ**

Veda

Enligt den urgamla indiska traditionen är alla andra gamla skrifter i Indien baserade på Veda och Vedaskrifterna anses inte vara författade av mänsklig hand. Detta har dock ifrågasatts av moderna tänkare, som intellektualiserar och skapar fantasifulla tolkningar av texterna, för vilka de varken har sympati, respekt, insikt eller erfarenhet av. De saknar den andliga förståelsen och tekniska känslan som erfordras för verklig insikt.

Vedaskrifterna kallas *shruti* och har "uppfattats" av ett inre öra öppnat i koncentration. Dessa skrifter är inte ett intellektuellt framtaget koncept, utan uppstår som yogiskt utvecklade verk i tillstånd av *dhyâna* och *samâdhi*.

Naturens sanningar kan uppenbaras för den som är mottaglig, men det innebär inte att denna människa är upphovsman. Det är ju inte Newton som skapade inte gravitationen, han är bara fenomenets upptäckare.

Disharmoniska och meningslösa tolkningar i Vedas brahmanska version är källa till missförstånd och den brahmanska tolkningen bör inte likställas med rituella förklaringar.

Det högsta medvetandet, Brahman i obestämd och oföränderlig fas, har ett tillstånd där varande och varseblivande finns latent i ett högtryckstillstånd, som ett oändligt litet ljud kallat *parashabda*. När den latent makten komprimeras dynamiskt förvandlas ljudprincipen till en strålande ljudenergi, *pashyanti*, som är grunden för *pranava*, som är den första energin försedd med kreativitet. Därefter omvandlas det utstrålade ljudet till en potent ljudenergi, *madhyama*, som ger upphov till ett antal kraftelement, som producerar specifika kraftrörelser i kombination med olikformiga ljudelement. Dessa element i olika kombinationer bildar tillsammans primära "fröer", som igenkänns genom specifika ljudmönster. De betecknas därför som *bija* (frö)-*mantran*, varav en del blir materiella med funktioner i det fysiska fältet. De kallas *vaikhari* och sprider med den verksamma dynamiken en energi som är upphov till ljud. Frön till livet, sinne och materia ligger i den högsta ljudkraften. I det latent tillståndet finns all kunskap och kontrollförmåga. Veda är denna dynamik i dess ljudformer.

Kunskapen finns på följande nivåer:

1. Högsta kunskap om det mest avancerade, som kan realiseras i det transcendentala *asamprajñâta samâdhi*-tillståndet.
2. Omedveten kunskap om det mest avancerade, inklusive vetenskap om ting på olika nivåer i *samprajñata samâdhi*.
3. Supersensoriska förverkliganden i *dhyâna*.

4. Högre intellektuell kunskap inkluderande vetenskap om både andlighet och det fysiska.

5. Förnimmelsekunskap.

Hela kunskapssystemet blir tydligt i en perfekt upplevelse av Veda. En sådan avancerad erfarenhet motsvarar upplevelsen av Brahma. Detta är den primära erfarenheten.

Rishis kan uppnå sekundära Vedarelaterade erfarenheter, som kan uppenbaras i ett segment av Veda eller i kunskapssystemet. De *rishis* som nämns i förhållande till *sanghitas* är inte mantrats författare, utan de tolkande siare som tydliggör det i ett tillstånd av *samadhi*. De erfarenheter som är relaterade till *samadhi* ges därefter förfinade tankeformer för att kunna uttryckas med ljud från det vediska språket. Vedaskrifternas *mantra sanghitas* utgör således en kunskap förmedlad i vediskt språk.

Rishis har i specifika vediska erfarenheter upptäckt många sanningar och ordningsregler som är inbäddade i naturen. De har fått en avancerad kunskap om livet, sinnet och materian och dessutom en helhetskunskap om Yoga. Veda innefattar alltså såväl vetenskapliga som andliga sanningar. Jordens rörelse runt solen, gravitation, vävnadstransplantation, blodcirkulation är några exempel på den vetenskapliga kunskap som är inrymd i Veda. Denna grundkunskap har utarbetats av *rishis* genom studier och experiment och sedan presenterats som enskilda vetenskapsgrenar. Exempel på detta är vetenskapen om sinnet, medicin (*âyurvedâ*), fysik (*bhoutikâtibhoutika shastra*), kemi (*vedam*), elektricitet och magnetism (*soudâmini*), matematik (*rashi*), astrologi och astronomi (*jyotisha*). De flesta av *rishis* ursprungliga verk är förlorade, förutom vissa fragment som finns utspridda i Purânas.

Den primära Vedan är unik och framstår som en odelad helhet bestående av fyra mantraformer: *rig*, *yajus*, *sama* och *atharva* med sammanlagt 100 000 *mantran*. Den första *rishin* (siare) var Brahma, som med yogisk

vision" såg" hela Veda och framförde den. Detta är den primära Vedan, som även kallas *prâjâpatya shruti*, det som har "hörts" av Brahma i *samâdhi* och är den mest avancerade erfarenheten inom Veda.

I Vedas sekundära erfarenhet uppenbarades *mantrat rik* hos *rishi* Agni, *yâjus* hos *rishi* Vayu, *sama* hos *rishi* Surya och *atharwa* hos *rishi* Angira. Veda blev fortsatt en sammanhållen bok med dessa fyra mantra.

Den stora *rishi* Krishna Dvipâyana har förkortat den primära Vedaskriften i en uppdelning av fyra böcker under den 28:e *dwapara* åldern (för ca 4 - 5000 år sedan). För förenkling av den ursprungliga Veda förlänades han titeln Vedavyâsa. De fyra Vedaböckerna som redigerats av Vyâsa kallas *Rigveda sanghita*, *Yajurveda sanghita*, *Samaveda sanghita* och *Atharvaveda sanghita*.

Yajurveda indelades slutligen i respektive *Shuklayayurveda sanghita* och *Krishnayayurveda sanghita*. Nuvarande *Rigveda*, *Yajurveda*, *Sâmanaveda* och *Atharvaveda sanghitas* är förmodligen desamma som *Vyâsas sanghitas*. Det finns en etablerad uppfattning att den vediska texten är helig med en unik tradering som gått i arv från guru till guru. Med gurus vilja att bevara texterna rena och med elevers minnesförmåga, har det varit möjligt att hålla texterna oförändrade. Detta har möjliggjort bevarandet av *Vyâsas sanghitas* renodlade, utan inlägg eller ändringar.

Brahmanas

Från de primära Vedaskrifternas *mantran* utkom brahmanska texter från de gamla *rishis* med syfte att skapa bättre förståelse av budskapens olika betydelse. På detta sätt skrevs de ursprungliga Brahmanas. Eftersom Veda bestod av ofantligt mycket material, förväntades den ursprungliga Brahmana vara lika omfattande. Det är inte känt om den ursprungliga Vedan bestod av en bok eller fyra böcker med fyra olika mantratyper. Man vet dock att de gamla Brahmanas modifierades efter det att Vyâsa

redigerat den primära Vedan i fyra *sanghitas* - kanske genom en uppdelning i flera delar.

Det har funnits många olika skolor (*shâkhâ*) knutna till de fyra *sanghitas* som tillkom för att underlätta studiet av Veda. Enligt Muktikopanishad var antalet skolor 1180 men enligt Patanjali, författaren till Mahâbhâshya, och den välkända kommentaren i Paninis grammatik, var antalet 1130. Varje skola hade en egen Brahmana, så det fanns alltså en mängd Brahmanas. Idag har många av dessa skolor försvunnit och de flesta Brahmanas gått förlorade.

Bland alltjämt bevarade Brahmanas räknas Aitareya och Koushitaki Brahmanas i Rigveda; Shatapatha Brahmana i Shuklayayurveda; Taittiriya Brahmana i Krishnayajurveda; Tandya, Jaiminiya, Daiwata och Shadwinghsa Brahmanas i Sâmaveda och Gopatha Brahmana i Atharvaveda,

Brahmanas stod dock så nära *mantrat*, att Veda definierades i Apastambhas Yajnaribhâshasutra som tolkningar av både *mantrat* och Brahmanas (ibid).

Upanishaderna

Upanishaderna är delar av Brahmanas. Det finns många upanishader men endast ett fåtal upanishader tillhör *sanghitas*. Idag återstår 108 allmänt kända upanishader vars namn anges i Muktikopanishad. Förutom dessa 108 upanishader har nyligen ytterligare upanishader hittats i form av manuskript. Under rubriken "Unpublished Upanishads" publicerar Adyarbiblioteket i Madras 71 nyfunna Upanishader. I upanishaden Vâkya Mahâkosha anges titlarna på 225 upanishader med 115 stycken tillkommande, utöver de 108 kända upanishaderna.

Upanishaderna innehåller förklaring på hur det högsta medvetenhetstillståndet, där Brahman direkt förverkligas, kan uppnås.

Därtill förklaras sinnet, de praniska krafterna och *nadis* (subtila kraftmotionslinjer).

Tantras

De ursprungliga Tantraskrifterna är nästan lika gamla som Veda. Tantra härstammar från Shiva och Veda från Brahma. Veda och Tantra är den gudomliga maktens två grenar och hela universum hålls samman av dem. Tantra tillsammans med Veda, är grundläggande för helhetskunskapen. Detta förklarar att Tantra i Purâna Vedanga betraktas som en väsentlig del av Veda. Ordet tantra har nämnts i Ashvalâyana Shrutisutra. Kullukabhata, som är berömd för sina kommentarer av Manusanghita, har sagt att *shruti* är av två slag, vedisk och tantrisk.

Shruti är vad som mottagits i djup koncentration, som gudomliga ord genom inre hörsel, det tysta ordet omvandlas sedan till *vaikhâri* (hörbara ord). Både Veda och Tantra har uppenbarats på detta sätt. Den första *rishin* av Veda *shruti* är Brahma och för Tantra *shruti* är det Shiva.

Yoga och *mantran* är inbäddade i Vedaskrifterna som essens. De har delvis beskrivits i upanishaderna, de behandlas till fullo i Tantras. *Bija* (frö)-*mantran* är dolda i Veda *sanghitas* komplexa mantraspråk med undantag för *pranava*. En liten del har beskrivits i upanishaderna men i Tantras framstår alla *Bija*-mantran enskilt och presenteras i konkreta former tillsammans med sina respektive gudar och sättet att praktisera. I vissa upanishader finns *mantran* med tillhörande förkortade koncentrationsprocesser. Dessa är fullt utvecklade i Tantras. Många av de korta och ofullständiga processer som finns i Vedas är helt utvecklade i Tantraskrifterna. Betydelsen av vediska andliga processer och metoder vitsordas i Tantras. Kopplingen mellan vediska och tantriska processer tyder på ett närstående förhållande.

Redogörelsen för *chakras* och *nadi*-systemet i upanishaderna är mer utarbetad och förtydligad i Tantraskrifterna. Alla där berörda studieämnen, skulle vara ofullständiga utan Tantraskrifternas hjälp.

Det är inte bara ordet *tantra* som nämnts i Purânas. Där nämns även många *bija*-mantran med tillhörande gudar, som är ganska lika de som nämns i Tantraskrifterna. Både vediska och tantriska former av dyrkan har rekommenderats i Purânas för andliga utövare. I några av Purânaskrifterna har de andliga metoderna likheter med de tantriska. Många tantriska *bija-mantran* har antagits i Purânas. Tantriskt inflytande syns tydligt i Smritisanghitâ, Ayurveda (medicin) och Jyotisha (astrologi och astronomi).

Yoga har enligt Veda *sanghitâs* utvecklats i Upanishaderna och blommat ut i Tantraskrifterna. Dessa indelas i två stora grupper: *agama* och *nigama*. De *tantras* som härstammar från Shivas mun och hörs av Parvati är *agama* medan de *tantras* som yttrats av Parvati till Shiva är *nigama*. Både *agama* och *nigama* vitsordas av Vishnu. Dessa är de ursprungliga Tantras. De var ett stort antal, men de flesta har gått förlorade. Under senare tid har det tillkommit viktiga tantriska dokument som sammanställts av betydande tantriska författare.

Purânas

Purânaskrifterna anses först ha uttryckts av Brahma som skapade den ursprungliga Purâna. Dess titel var Brahamandapurâna och innehöll en miljard verser. Vyâsa förkortade och sammanställde den ursprungliga Purâna i 18 delar. Varje del blev en egen bok med egen titel. De 18 Purânas innehåller 400 000 verser.

Purâna är mycket gammalt, historiska fakta, som presenteras i Purânas är av hög ålder. Purânas utgör en värdefull hjälp för att förstå Vedas verkliga innebörd. I Purânas finns redogörelser om Yoga, religion och många

vardagliga användbara ting. *Itihâsaskrifterna* är en del av Purâna. För närvarande finns det två böcker som tillhör Itihâsas, de är Valmikias Ramayana och Vyasas Mahabharata.

I korthet kan man säga att Purânas och Itihâsas beskriver det forntida Indiens sociala, politiska och religiösa historia. Där hittar man brahmanska grundläggande funderingar i förhållande till både andliga, religiösa, filosofiska och materiella spörsmål. De redogör också för händelser i det historiska Indien.

Darshana

De välkända sex darshana är: Kanadas Vaisheshikadarshana, Goutamas Nyâyadarshana, Kapilas Sankhyadarshana, Patanjalis Yogadarshana, Jaininis Purvamimangsadarshana Vedavyasas och Vedantadarshana. Kapilas Shankyadarshana är försvunnen. Det finns även en skrift med titeln Tattvasamasa med endast 22 aforismer, vilken anses vara skriven av Kapila. Det finns ytterligare en kort mycket gammal skrift, som innehåller 70 verser och kallas Sankhyakarika. Det finns även en stor bok med titeln Shankhya-pravachana sutra som allmänt betraktas som en Sankhya-darshana. Det har funnits ytterligare darshana-skrifter om Yoga, men dessa underställs Patanjalis ännu aktuella Yogadarshana.

Utöver de sex välkända darshana finns en andlighetens väg kallad *bhakti* (gudomlig kärlek). Angiras Daivimimangsa darshana anses idag vara den mest auktoritativa i ämnet. Det finns ytterligare två andra mindre darshanaverk som författats av Shandilyas Bhakti samt Naradas eget verk. Yoga nämns i följande darshanas: Vaisheshika, Nyaya, Sankya, Vedanta och Daiwimimangsa samt i ovan nämnda Bhakti sutras av Shandilya och Narada.

Användningen av ordet filosofi för darshana är inte korrekt. Ordets bokstavliga betydelse är ; att se, synpunkt, syn. Darshana är en direkt

upplevelse inom de fysiska, psykiska eller andliga områdena. Den utgör en särskilt kognitivt process med studium av utredningar, skrifter och experiment, till exempel utveckling av yogisk syn i mental koncentration. Tekniskt och koncist presenterad är den filosofisk.

Smriti sanghitâ

Det finns många verk om Smriti *sanghitâ*, som till exempel Manu *sanghitâ*, Vishnu *sanghitâ*. Dessa omfattar juridik, seder och bruk, uppföranderegler och så vidare. I vissa Smriti *sanghitâs* hittar man även Yogaredogörelser.

Om skrifternas trovärdighet

Den grundläggande Yogaläran är dold i ett tekniskt svårbegripligt och komplext andligt språk som finns i Veda *sanghitâs*. Ordets utformning i detta unika språk kan reduceras till *bija* och andra *mantra*-former. Den andliga betydelsen, som pekar på Yoga och *mantra*, är uttydd i formgivna ljud som inte härstammar från människan utan som "hörts" i *rishis* inneröra genom en förmåga som är direkt knuten till Yoga. Detta har tjänat ett tvåfaldigt syfte, nämligen att skydda dess väsen från profan kontakt och för att dess verkliga substans endast ska avslöjas till de som initierats av en guru. Deras inre mening är därför ytterst svår att förstå, och de kan utgöra en källa till missförstånd hos dem som saknar andlig förankring.

Den grundläggande Yogaläran, som döljs i det vediska mantriska språket, har först förklarats i upanishaderna. Det finns vissa aspekter av Yoga som nämns i upanishaderna, men som inte kan spåras i *sanghitâs*. Detta tyder på att antingen har Vyasas samlingar försvunnit delvis, eller att man misslyckats förstå delar av dessa *sanghitâs*. Att upanishadernas utläggning av Yoga är ofullständig tycks tyda på att många upanishader om Yoga har försvunnit. Det finns inga bevis för att endast de 11 välkända

upanishaderna är äkta och gamla och att de övriga skulle ha införts senare. Det har också framförts att det under Shankaras tid inte funnits andra upanishader förutom de 11 kända. Ett påstående som huvudsakligen baserats på att Shankara inte har kommenterat de andra upanishaderna. Som argument är detta svagt då den stora *rishi* Shankara inte kommenterade andra vediska *sanghitâs*. Slutsatsen, att dessa *sanghitâs* inte fanns under hans livstid, kan inte dras därur. Shankara citerar många *mantran* från såväl *sanghitâs* som från andra upanishader och han har kommenterat Nrisinghatapiny upanishaden förutom de 11. Hans kommentarer på andra Upanishaderna kan mycket väl ha gått förlorade.

Man kan inte heller dra några säkra slutsatser genom att bara observera de olika språktyper som förekommer i upanishaderna. Där finns ett brahmanskt språk vid sidan av ett tantriskt språk utöver en teknisk terminologi, som är karakteristisk för själva upanishaderna, vilket gör det ytterst svårtolkat. Vissa Yogaprocesser i upanishaderna, som inte förekommer i andra skrifter, presenteras på ett svårbegripligt språk. Språkskillnaderna är utmärkande för upanishaderna. Teorin om senare kompletteringar är en myt. Bilden av Yoga som presenteras i de 108 upanishaderna är ofullständig, vilket tyder på att många upanishader som behandlar Yoga har gått förlorade.

Tantraskrifterna är föremål för mycket villfarelse, missförstånd och kontroverser. Det beror främst på tolkningsförsök från människor som inte är yogi(ni). Som regel saknar de den andliga förankring, som behövs för att kunna hantera och värdesätta de tantriska skrifterna. Istället uttolkar de skrifterna från ytliga språkkunskaper, men det är omöjligt att på så sätt dechifrera ett andligt språk, som det tantriska.

I Tantraskrifterna presenteras Yoga och dess olika former och metoder med ett andligt språk, vars förståelse förutsätter en lärares hjälp. Man hittar där en stor blandning av språk utöver tekniska, andliga, filosofiska och profana inslag. Olika aspekter av religion, seder eller nyttobetonade

ting kan presenteras på ett vardagligt språk, men i Tantra förekommer även vissa ord som har en dold innebörd. Allt detta bör därför tas hänsyn till vid studium av de tantriska skrifterna.

Viktigast är att dessa skrifter ger den vediska Yogan en mer fullkomlig utformning. Vissa Yogametoder kan begripas enbart med hjälp av Tantras. Därav de tantriska skrifternas stora betydelse vid studium av Yoga.

Om Purânas

De skapade uppror när de kom och beskylldes för att vara fantasier, kryddade med vidskepelse och fulla av interpoleringar!

Man kan ifrågasätta om man då verkligen studerat Purânaskrifterna noggrant. Skrifterna präglas av ett lättbegripligt språk som presenterar religion i enkel form för människor som inte kan tränga in i de andliga aspekterna, men som ändå behöver stöd för att utveckla sin tro. Purânas innehåller dock även ett tekniskt och svårbegripligt språk. Berättelserna är mycket användbara. Vissa är banala, lätta att förstå och andra sköna för att lämna varaktiga intryck hos de troende som inte har djupare insikter. Men det finns även svårare texter som förmedlar Yogas tekniska aspekter eller andlighet och religion.

Från yogisk synvinkel ger Purânaskrifterna en detaljerad teknisk beskrivning och innehåller ovärderlig information om det stora ämnet Yoga.

1) Även stavat Veda eller Vedaskrifterna (Översättarens anmärkning)

2) Fonetiskt identifierat som det primära ljudet aum, om eller ong (Översättarens anmärkning)